

[Pia Christmas-Møller]

ge nogle økonomiske incitamenter også for de ældre aldersgrupper.

Af hensyn til historieskrivningen og dermed især af hensyn til dem, der måtte læse Folketingstidendes referat af forligets første behandling, bliver jeg nødt til at give et par oplysninger i tilknytning til to indlæg, som jeg bevidst ikke reagerede på ved den lejlighed, idet de tilstedeværende jo kendte forudsætningerne.

Fru Lone Møllers indlæg d. 26. april 1994 (Folketingstidende 1993-94, sp. 9957), hvor hun refererer fra et forhandlingsmøde, kunne forstås sådan, at det var mig og mit parti, der indirekte blev refereret til. Det var det ikke, og det ved jeg at fru Lone Møller er fuldstændig enig i.

Jeg har kæmpet for at få opbakning bag det synspunkt, at timer ud over de 200 timer skulle modregnes i efterlønnen time for time, sådan som man også gør det på det almindelige dagpengeområde, men jeg har på intet tidspunkt benægtet, at forligsteksten indebærer en krone for krone-modregning, og det ved jeg at også fru Lone Møller og andre er fuldt opmærksom på.

Det andet indlæg, jeg ikke besvarede, kom fra arbejdsministeren og er refereret samment, sp. 9967. Også her er det af historiske hensyn, at jeg vil oplyse, hvad vi jo alle sammen ved, nemlig at det langstrakte forhandlingsforløb medførte, at formentlig kun et par af os politikere, herunder arbejdsministeren og undertegnede, har haft mulighed for at være med i hele forløbet.

Denne fleksibilitet har på den ene side været forudsætningen for, at vi kunne nå at få et resultat i hus, og på den anden side har den kompliceret de i forvejen komplicerede forhandlinger. Men nu lykkes det, og det er godt. Vi har fået rettet de væsentligste af de udestående problemer, der var ved førstebehandlingen; jeg tænker særlig på problemet med delpension.

Et enkelt problem vedrørende 63-års-reglen er ikke løst helt ideelt, men vi har fået ministerens skriftlige garanti for, at det maksimalt vil dreje sig om en merudgift på 2 mio. kr., så det har vi accepteret af hensyn til det overordnede resultat, som vi er ganske godt tilfreds med.

Else Winther Andersen (V):

Jeg skal kun ganske kort gøre opmærksom

på, at også Venstre er godt tilfreds med, at vi nu er nået frem til målstregen med dette lovforslag, hvor vi kan få det til anden behandling.

Men vi forventer selvfølgelig, at de aftaler, vi har indgået, nu også bliver ført ud i livet i den ånd, vi har indgået dem i. Der er tale om aftaler, som i vid udstrækning er mundtlige, selv om vi også havde papirer på bordet, og derfor vil jeg udtrykke håb om, at den ånd og indforståelse, hvori aftalerne blev indgået, også vil blive respekteret.

Vi er glade for, at der her er lagt vægt på, at vi får en større fleksibilitet for ældre, der gerne vil trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet. Jeg tror, det vil give en større livskvalitet for en stor gruppe danske medborgere, og det kan vi kun hilse velkommen.

Der er også andre dele i det, som vi er glade for er kommet med. Det gælder opblødningen af 200-timers-reglen og i det hele taget det, der gør det nemmere at arbejde med ude i hverdagen, så vi ønsker lovforslaget vel kurs fremover.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg skal ikke forlænge debatten her fredag eftermiddag, men blot sige tak for de to indlæg og også tilkendegive, at vi i regeringen er glade for det brede flertal for de rammer, som nu er etableret og skabes for ældres tilbagetrækningsmønster, både dem, der har en arbejdsmarkedstilknytning i dag, og som kan trappe langsomt ud af arbejdsmarkedet, og dem, der er ude og altså får nogle bedre og mere fleksible rammer for deres aktivitet, med andre ord ændringerne i forbindelse med 200-timers-reglen.

Jeg vil altså takke for det forhandlingsforløb, der har været, og tilkendegive, at aftalen jo bliver udfyldt med de intentioner, der forelå under det forhandlingsforløb, som fru Pia Christmas-Møller sagde har været langstrakt, og som til tider også har været energisk og i sidste fase lidt heftigt, men sådan er det nu. Men ikke desto mindre har vi en smuk aftale, som det er min opfattelse at alle partier kan vedstå sig, og vi kan oven i købet være en lille smule stolte af, at hele Folketinget står bag nye rammer for ældres tilbagetrækningsmønster.

Hermed sluttede forhandlingen.